

M. P. Nataša: Mimo mene . . . — Alojzij Gradnik: To je šumno nocoj . . . 131

In zabučali so sinji gozdovi
himno stoljetno, spev jasnih višav —
Glasna molitev iz zemlje kipela
solnčnemu Bogu je v sveti pozdrav.

Cvetko Golar

Mimo mene je šla moja mladost.

Mimo mene je šla moja mladost,
vsa venčana, v zarjo odeta . . .
In ž njo pa hodila je moja radost.
Mladost je sreča dekleta! —

In jaz sem ozrla se nemo za njo
— Nemara pa se ustavi? . . .
In spet razvedri mi mračno okó
in bolno srce spet ozdravi!? —

Mimo mene je šla . . . In naprej in naprej!
In ž njo so odhajale nade,
in več je nikoli ne bode nazaj
in ž njo ne — ljubezni več mlade!

M. P. Nataša.

To je šumno nocoj . . .

To je šumno nocoj vse in glasno,
godba, petje in smeh se vrste,
in tudi ti si vesela
in sreče oči ti žare.

Osamljen jaz v kotu te gledam
in poslušam tvoj zvonki glas,
in z rokami tresočimi skrivam
svoj žalostni obraz.

Alojzij Gradnik.